

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XV

БРОЈ 314

1. МАРТ 1987.

ЦИЈЕНА 70 ДИНАРА

НОВИ ПРОЈЕКТИ

МОНОГРАФИЈА
о Будви

У БУДВИ ЈЕ, у простијама Скупштине општине, средином фебруара одржан први састанак Издавачког одбора за издавање репрезентативне монографије о будванској ривијери. На овом склопу, којем је предсједао Владо Дулетић, предсједник СО, усвојен је основни концепт за припрему монографије. Договорено је да се за писање поглавља из области историје, културно-историјске прошлости овога краја, умјетности, туризма и других области живота и рада, а гажују најпознатији научни, друштвени, културни и јавни радници из свих крајева Југославије.

Очијењено је да израда монографије представља значајан културни догађај ове средине. Посебно је наглашено да се у монографији разномјерно заступе сва мјеста ове општине. Монографија ће бити штампана у тиражу од 30.000 примјерака на неколико светских језика. За предсједника Издавачког одбора изабран је Владо Дулетић, а за предсједника Редакције Светозар Маровић.

Првом састанку Одбора присуствовао је др Миљан Радовић, предсједник Централног комитета СК Црне Горе, који ће бити један од аутора са темом „Могућности туристичког развоја Будванске ривијере“.

С. Г.

СЈЕДНИЦА СО БУДВА

Снимио: М. Николић

ТУРИЗАМ - СТАЛНА БРИГА

СВИ СУБЈЕКТИ туристичке привреде, а посебно организације удруженог рада из угоститељства и туризма донијели су своје програме припрема наредне туристичке сезоне и учинили их јавним што представља допринос бољој припреми сезоне. Сви програми, додуше, не са држе рокове и начин њиховог извршења. Превасходан је задатак свих субјеката, по себи из области комуналнија, трговине и ПТТ саобраћаја, да са припремама и спровођењем донијетих програма благовремено оточну.

Ово је резиме ставова Извршног одбора Скупштине општине о току припрема по словно-туристичке сезоне 1987. године, а у истима је још наглашено неколико задатака које треба благовремено и квалитетно извршити: категоризација соба и апартмана, водоснабдевање, револвије чишћење јавних површина, уређење улица, тројаца и зелених површина, боље функционисање телефонских веза и постављање више јавних говорница, итд.

Скупштина је закључила да треба увести праксу редовног разматрања конкретних обавеза и задатака свих привредних и друштвених субјеката на унапређењу квалитета туристичког привреде, за стварање и развијање пажње, бриге и љубави сваког појединца према граду, мјесту и околини у којој живи и ради.

Динамични развој туристичко-угоститељске привреде

- Усвојен Годишњи план Општине за 1987. годину, План употребе средстава за обнову и изградњу и нацрт Програма рада Скупштине општине
- Нацрти одлука о самосталном личном раду и о ДУП „Дубовица“ на јавној расправи
- Изабрана четири нова члана Извршног одбора СО Будва

боље коришћење постојећих капацитета, повећање ванпансионске потрошње и проширење асортиманца и квалитета туристичке понуде је први тежијни задатак Годишњег плана развоја Општине Будва у овој години, у оквиру реализације Друштвеног плана за период 1986-1990. година. Поред тога на рочито ће се бринути о развоју комуналне привреде, обнови Старог града и осталих споменика културе, развоју мале привреде, снабдијевању, усклађивању развоја друштвених дјелатности са потребама и могућностима удружења рада, заштити друштвених имовина и друштвених интереса, јачању система општенонародне одбране и друштвене самозаштите. Планиран је пораст друштвеног производа укупне привреде 14%, туризма и угоститељства 13%, трговине 10%, броја за послених за 3%, продуктивности за 2,2%, туристичког промета — броја ноћења 5,2%.

Средства за обнову и изградњу по основу штете од катастрофалног земљотреса усмјериће се за конструкцију санацију објекта и друге послове у Старом граду и обнови споменика културе.

Скупштина општине је усвојила одлуку о изменама и допунама ДУП „Бабин До“

и одлуке о престанку важења детаљних урбанистичких планова „Господарство“ и „Пеарица до — Катун“.

Усвојена је Информација о бесправно усељеним становима и становима који се не намјенију користе и одлуке о одређивању градског грађевинског земљишта на подручју СО Будва, о утврђивању тржишне цијене пољопривредног земљишта утичу околности из члана 38. Закона о експропријацији и о одређивању процента за утврђивање најнијада за градско грађевинско земљиште.

Измијењена је и допуњена одлука о комуналном реду и одлука о одређивању назива тргова и улица. Улица од Јадранског пута поред Дома здравља до стамбеног насеља „Дубовица 2“ носиће име Попа Јола Зеца.

В. М. Станишић

НОВИ ЧЛАНОВИ
ИЗВРШНОГ ОДБОРА

Због преласка на нове дужности разријешени су начелник Одјељења за привреду и финансије Ђорђије Прибиловић, начелник Одјељења за инспекционске послове Драган Дулетић и члан Извршног одбора из реда праћана Велибор Золак.

Пошто је раније разријешен дужности Илија Франиневић, Скупштина је изабрала четири нова члана: за начелника Одјељења за привреду и финансије изабран је Драган Дулетић, за начелника Одјељења за инспекционске послове Драгомир Бубања, а за чланове Извршног одбора из реда грађана изабрани су Гојко Иванчевић и Слободан Митровић.

КАМЕНОЛОМ ПРЕД
ЗАТВАРАЊЕ?

Уколико КСРО „Јужни Јадран“ ООУР „Новоградња“ не обезбиједи заштиту околнине и потпуну безbjednost саобраћаја на магистралном путу Титоград — Будва, инспекција ће поднijети захтјев надлежном органи управе да укине дато одобрење, што ће значити и престанак рада каменолома у Брајићима, о коме се у задње време дosta расправља и пише.

Ово је резиме Информације којом је делегат упознао главни републички инспектор Драгиша Ђиланић, а Скупштина општине ће се за помоћ у рјешавању овог проблема обратити Извршном вijeћу Скупштине СР Црне Горе.

УОЧИ РАСПРАВЕ О ИНФОРМИСАЊУ У ООСК

КАД СУ ИНФОРМАЦИЈЕ СИВЕ...

У ОРГАНИЗАЦИЈИ Марксистичког центра Централног комитета СК Црне Горе и Марксистичког центра Општинског комитета СК Будве 6. марта (у петак) ће се у Будви одржати расправа о теми „Процес информисања и одлучивања у основној организацији Савеза комуниста“.

Поред једног броја научних и политичких радника на расправу су позвани секретари ООСК, секретари акционих конференција СК, чланови Предсједништва ОКСК и други активисти који се баве овим питањима.

Расправа ће се одржати у просторијама Скупштине општине са почетком у 10 часова.

Оживотворење опредељења Тринаестог конгреса СКЈ и Деветог конгреса СК Црне Горе о основној организацији СК као основном субјекту идејне и политичке акције и фактору изградње демократских односа у базичним националним друштвима, примарно је питање остваривања водеће идејно-политичке улоге СК у цјелокупном систему социјалистичке самоуправе демократије у садашњем тренутку. Постоји више актуелних проблема који су од значаја за афирмацију ООСК као субјекта идејне и политичке акције. У овој расправи пажњу концепцијом шлемо на информисање и одлучивање у ООСК, јер сматрамо да су ово проблеми од којих умногоме зависи ефикасност дјеловања СК у бази Савеза комуниста и удруженом раду.

Од информисања у току демократског процеса одлучивања итакако зависи колико и како се испуњава улога основне организације Савеза комуниста. Другим ријечима, је дан од основних предуслова успјешне активности ООСК, односно успјешног одлучивања у оквиру ООСК, јесте бе спријекорно функционисање процеса информисања. Наравно, ријеч је о информисању које је у функцији дјеловања СК.

Сасвим је евидентно да су у процесу информисања присутне мањканости и деформације које га чине непотпуним, или боље речено, нефункционалним. То се првенствено односи на чињеницу да се продукују стереотипне, сиве и досадне информације. Наиме, стварају се информације које ни у ком случају не мотивишу на активност, на демократску расправу, на демократски дијалог. Управо због тога многе од њих дојиве судбину „коша“ да уопште нијесу прочитане.

Сивило и одбојност многих информација које се упућују основној организацији СК од стране виших партијских оргања најчешће произилазе из чињенице да су сувише успштene, да је њихова природа неконкретна, да су њоји сициоци девијација и деформација у њима неидентификовани, а самим тим анонимни. Веома је забрињавајуће што се овакве информације упорно производе и шаљу, а не види се да то не даје жељене ефekte.

Незанимљивост многих информација произилази из чињенице што не садрже јасне и прецизне предлоге за решавање најомилјених про-

блема. Сасвим је разумљиво да ће консумент „окренути главу“ од информације која једино подстиче празно разспређање многих питања, а ни трага у њој од онога што би се означило као путоказ за решавање одређеног — конкретног проблема.

Неинвентивност и незанимљивост мноштва материјала (информације) је после дцица и тога што не постоји повратни ток информисања или, боље речено, што је су више слабашан. Нелогично је очекивати садржајну и животну информацију ако од партијске базе према вишем партијским органима и највећим перманентно не струје истините и важне информације и иницијативе. Без афирмације повратног тока не могу се очекивати вриједне информације — које подстичу на активност.

Један од битних недостатака у пракси продужавања информација најчешћи су заширењу параптијске расправе, јесте чињеница да одговорни субјекти не прате ефekte појединачних информација, односно не прате какве све позитивне и негативне ефekte производе одређене информације на активност чланова СК у основној организацији. Наравно, праћење ефеката треба да буде у функцији исправљања претходно учињених грешака (у функцији сачињавања квалитетне информације), у функцији прилагођавања информација структури конзумената — којима се намијење.

Из претходног произилази да расправу, поред осталог, треба усмјерити у правцу идентификација фактора који указују на несклад, тешкоти и деформације у процесу информисања у ООСК, као и у правцу давања конкретних предлога за уклањање дезинформација како би информисање било у функцији оживљавања и поспешивања активности у партијској бази. Искуство из реда општинске организације СК Будва, може бити драгоценно у сагледавању процеса информисања у ООСК, са једне, и провјеру емпиријских искустава и назначених темза, с друге стране.

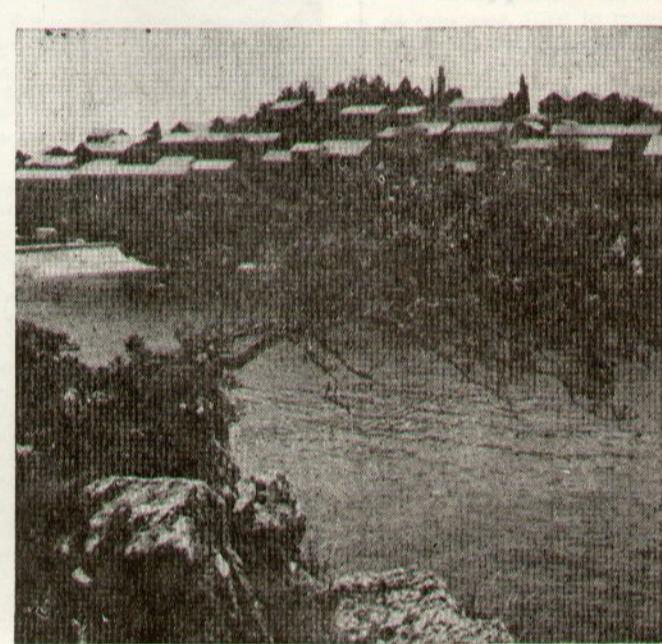
Што се тиче процеса одлучивања у ООСК, пажњу привлаче више проблема или тематских блокова. Указајемо на неке од њих за које сматрамо да су у садашњој ситуацији најактуелнији.

На бази ових сазнања сагледаје се колико и како чланство у основним организацијама СК постаје непосредни субјект одлучивања у основној организацији и у свим односима у СКЈ. У свему томе значајно је да нам пружи рад који се садржи у основним организацијама СК у бази Савеза комуниста општинске организације Будва. У том склону анализираје се садржина одлучивања, тј. степен изражавања потреба своје радне и друштвене средине, како би се уочило колико ставови, одлуке и закључци основне организације доприносе развоју одређене радне и друштвене средине.

Циљ расправе о овом компликованом питању је да се сагледа на који начин се одлуке остварују непосредним дјеловањем чланства кроз основну организацију, у самоуправним органима, у друштвено-политичким организацијама, на зборовима радних људи и грађана у делегатском склопу општинама и сл., а колико каналима ван ових самоуправних процеса одлучивања. Најкраће, учешићем научно-политичких радника из Југославије, и на основу неспоредних искустава из реда ООСК у Будви, у расправи

ће се утврдити како се садржински, методски и дјелатно, у пракси, остварује процес одлучивања и информисања у основној организацији Савеза комуниста. На бази тога ће се сагледати јесу ли, и колико су, чланови и основна организација СК стварни субјекти одлучивања у функцији водеће идејно-политичке снаге у свејујој радију и друштвеној средини и колико томе доприноси правовремено, објективно и квалитетно информисање.

Уводна излагања на расправи поднеле је др Никола Вујић, виши стручни сарадник Института за друштвено-економска истраживања у Титограду, и др Душан Иче вић, проф. Универзитета у Београду.

ОСВРТ

СЕЗОНА И ПАПРИ

КАДА би се давале ојначене договорима и папирима око припрема за туристичку сезону, на Црногорском приморју (ту најављено спада и наша општина) оне би биле најчешће могуће. Када би се, међутим, анализирало оно што се у пракси спроводи често се не би могла дати ни прелазна ојена.

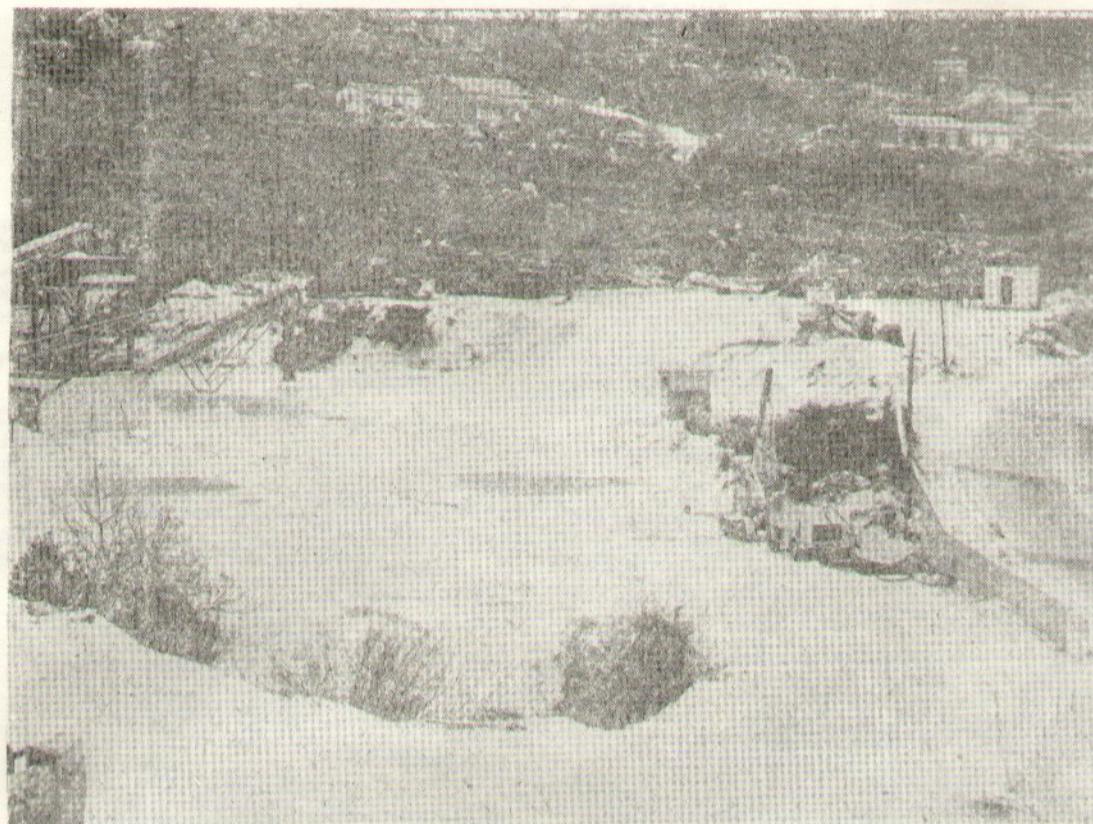
Тако је већ више година. Донесе се велики број договора мјера и акција које треба спровести како би туристи били што боље дочекани. Нажалост, највише тога остане на — папирима.

Туристички савез Боке Которске је оцјенио да је море све загађеније. Из Завода за биологију мора су још одређени: овом јединственом фјорду пријети биолошка катастрофа. Све је мање медитеранске вегетације (урбанизација носи стогодишња стабла маслина а нико не сади нова, сјече се и друга шума) улице и паркови ни у нашој општини, иако је на том плану направљен помак напријед, нису уређени како треба. Још се могу уз јадрански пут видjetи депоније земље и шута, иако је од земљотреса прошло скоро пуних осам година.

О припремама за сезону је направљено више договора у нашој општини, донијети су многи добри закључци. Само по свој прилици на терену се не ради као на састанцима. Ту се поступаје у акцији, на многе се обавезе „заборави“. А туристи ће већ овог мјесеца почети да стижу на „ривијеру бисерних плажа“ као и у друга мјеста дуж наше јужног Јадрана.

Може се догодити, као ранијих сезона, да странци својим камерама и фотопаратима забиљеже наше пропусте и нашу небригу. Снимци о неуређеним плажама, разрованим улицама, запуштеним шеталиштима би се могле наћи и на страницама високотиражних листова у СР Њемачкој и другим земљама одакле је гро туриста који посјећују нашу обалу. „Реклама“, дакле, какву нико не жели. Но од истине се не може побјећи — знају то и наши туристички радници, али и они који индиректно раде у туризму. Знају и истичу то на састанцима, али када треба са ријечи прећи на плаже у паркове и другде, ту увијек зашкрапи. Ваљао би ту много шта-шта мијењати у нашем понашању, како би дочекивали спремније туристе од којих живимо.

С. Грегорић

Каменолом у селу

ЗАПИСАНО У БРАЈИЋИМА**ПРАШИНА ЗАТВОРИЛА ПРОЗОРЕ**

БРОЈИЋИ СУ село са највише прашине „по глави становника” у Црној Гори. Тако, бар кажу његови становници. А њих има са свих страна — из Прентовића су дошли пошто им је земљотрес срушio село, затим из Цетиња, Новог Сада... Довели су их овамо пут, водовод, близина мора. Али има и оних који већ сада мисле на одлазак, због облака камене прашине која се диже из каменолома и улази у куће и у плућа. Осамдесетогодишњи Нико Јовичић нема, међутим, куда. Све што је имао уграђио је у нову кућу. Кредит који је добио послиje земљотреса, сву уштећивину... Ка менолом му је сада, тако, рећи на кућном прагу.

Ево видите — шест година живим у затвореној кући, као у неком затвору, прича стариц. Израчунамо сам — ми у овом селу доживимо једном мјесечно земљотрес. У каменолому груне експлозија земља задржти, а 12 земљотреса годишње значи: за шест протеклих година преко 70... Не вјерујете? Многи нама не вјерију. Њима поручите да дођу у јулу и августу да виде како је овде ни сунца не видимо”. Стари Нико живи од скромне пензије. Синови су у Будви. Он, жена Љубица и кћерка Милица, мало вјаде виде од имања у Брајићима. И за то је крив каменолом.

Држимо овде двије краве приче Милица, али не смијемо их извести на ливаду. Трава је пухла прашине, бојимо се разбољеће се. Зато им дајемо само жито и мешавине. Зими се некако може. Кад су кише не ради каменолом пуном паром, а ми само бога молимо да тако потраје. Али, лети је тешко. Веш перено само увече и увече га сушимо. Мука једна! Каменолом нам је у плућа ушао, људе поразболијевао. Знате ли да овде има и ћеце која болују од астме”?

Милица нам показује главице купуса из своје баште: „Некад је овде рађао купус каквоме није било равног на будванској пјаци, а данас је тежи од осталог два пута.

Понекад се облак прашине подигне до споменика у Мартиновићима или изгleda да то никoga не brine. Niko niјe došao da nas obiđe, da nas bar pita kako živimo s prashinom u grlu. Kad čujemo da ima nekih koju tvrdje — niјe to niшta, proči ne. Pitala bi ja njih da žive ovdje, i udišu ovu gubu. Napisite da su naјugroženije kuće Niko Jovićića, Milića Jovićića, Peru Stojanovića, Vukale Klađa i Marka Stojanovića. Pricha se da će kamennolom raditi još četiri godine. Samo bi nam to trebalo. Uništio bi nam i kuće i imaju.

— Најteже su nam ipak te eksplozije opet će Niko. Kad grune onako nenajavljena čovjek pomisli — zemljotres. I onaj je dan nam je bio preko glave. Zato sam u ovu kuću stavio debelo gvožđe — dvanaesticu. I pogledajte cijela kuća je istupala. Posobno oko prozora. No, naučite vi mene kome da se žalim, da trazim naknadu za ovu štetu. A pogledajte ovo pola rama испred kuće. Nema niшta u bavštini....”

Сличне приче чули смо и од других становника животињских Брајића. Осамдесетогодишњи Вукале Слађић, на пример, каже, да је заборавио земљотрес и све штете које му је направио при каменолому. Удави нас ова прашina, ока нам неда отворити. И живо и људи ће се поразболијевати. Морало би се о ових 20 — 30 породица водити више рачуна. „Вала mi у Црној Гори имамо доста камена да ga ne vadimo испred kućnog prag-a”.

Јуче је изнад Брајића било — плаво небо. У каменolому нема уobičajene живости. Дође ту и тамо по неки камион и поремети тишину животињског села. Старина Нико Јовичић изашао на веранду, ставио руку на чело:

„Љубица, зове жену, izgleda da će opet da pučaju!”

— Izgleda, Niko, odgovara Žubica iz štale...

Јован Стаматовић

ПРИПРЕМЕ ЗА ТУРИСТИЧКУ СЕЗОНУ**КРЕДИТИ ЗА ПРИВАТНЕ КУЋЕ**

ИНИЦИЈАТИВА „Монтенегроекспреос” о додјели кре-дита власницима кућа и вила на подручју наше општи-не, који током љета издају у закуп своје кревете, изазва-ла је велико интересовање.

— Свима нијесмо могли у-доволи-ти. Укупно смо поди-јели 250 милиона динара, односно по једном кревету 500 хиљада динара. Овим на шим пројектом обухваћено је 500 кревета, вели нам Љубо Орлић.

Према уговорима, власни-ци су дужни, да кредите ут-роше за побољшање услова комфора у својим кућама, ко-

ји одговарају хотелима „Б” категорије. Рок завршетка адаптације је 1. мај ове го-дине, када ће гости „Мон-тепротуриста” почети дола-зити.

— Циљ ове акције је био да повећамо квалитет смјеш-таја у приватном сектору, ис-кључиво за инострано тржи-ште. Свесни смо, да овом акцијом надопуњавамо изgrađu једног хотела од 500 кре-ветa, који би у садашњим ус-ловима двадесетоструко ви-ше коштао — вели Орлић.

Уговори за ове кредите ва-же за сљедећих седам годи-на, а годишња камата ће се

обрачуњавати по стопи од 30 одсто. Уколико власник не изврши своју обавезу, обаве- зан је одмах, да врати кре-дит са каматом на уговоре који важе у привреди, као и да „Монтенегроекспресу” надокнади штету.

Сви послови око издавања кревета из уговора са „Мон-тепротуристом” ићи ће преко ове путничке агенције. Како смо сазнали у „Мон-тепротуристу” овакву ак-цију су понудили и осталим општинама на Црногорском приморју, али до сада нијесу добили одговор.

У СУСПРЕТ СЕЗОНИ**НОВО РУХО „СЛОВЕНСКЕ ПЛАЖЕ”**

ТУРИСТИЧКО насеље „Словенска плажа” је једно од најуспешнијих у нашој земљи. О томе го-воре и резултати у прошлој години, када је остварено 411.000 ноћивања, махом иностраних гостију. Укупан приход „Словенске плаже” је износио 3,2 милијарде динара, а остатак дохотка око 650 милиона динара.

— Од 10. новембра, када нас је напустио по-сљедњи гост, па до данас нијесмо сједјели скрште-них руку. Предузели смо низ акција на обогаћива-њу наше понуде. Почели смо изградњу 120 апарт-манских кревета у које ће се гости уселити већ 1. маја. Изградили смо још три нова тенис игра-лишта са неопходним про-сторијама за тенисере.

Наручили смо пројектну документацију за другу фазу „Словенске плаже”, рекао је њен директор, Љубо Рађеновић. — Од 10. новембра, када нас је напустио по-сљедњи гост, па до данас нијесмо сједјели скрште-них руку. Предузели смо низ акција на обогаћива-њу наше понуде. Почели смо изградњу 120 апарт-манских кревета у које ће се гости уселити већ 1. маја. Изградили смо још три нова тенис игра-лишта са неопходним про-сторијама за тенисере.

На „Словенској пла-жи” приводи се крају „до тјерибање” свих њених дјелова за дочек првих гостију, почетком априла. Највише се ради на ure-ђењу плаже, у шта се у-лаже 100 милиона динара.

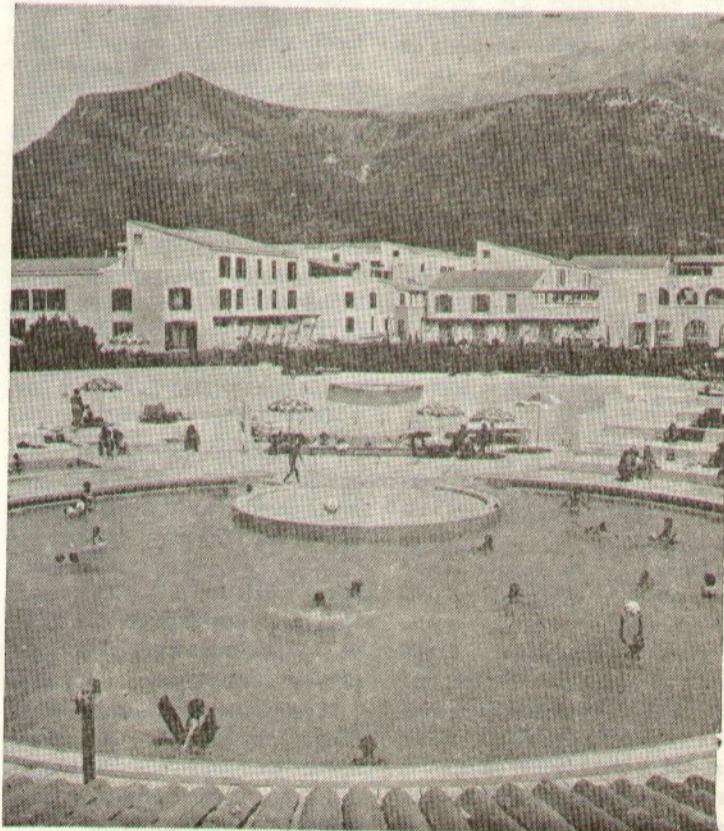
Истакнуте су и нове цијене за домаће госте. Полупансион: април — мај 5.000; јун 7.000; глав на сезону јул — август 12.000; септембар 8.000 и октобар 6.000 динара.

На „Словенској пла-жи” приводи се крају „до тјерибање” свих њених дјелова за дочек првих гостију, почетком априла. Највише се ради на ure-ђењу плаже, у шта се у-лаже 100 милиона динара.

ЗЕТА-ФИЛМ — БУДВА — ОРГАНИЗУЈЕ РЕВИЈУ ФИЛОВА

ДОБИТНИКА „ОСКАРА”
ОД 2. ДО 8. МАРТА 1987.

ОТКАЧЕНИ АРТУР ЛОВАЦ НА ЈЕЛЕНЕ АМАДЕУС ВРЕМЕ НЕЖНОСТИ ЛЕТ ИЗНАД КУКАВИЧЈЕГ ГНЕЗДА МОЈА АФРИКА ПУТ У КОСМОС

ИЗ СУСЈЕДНИХ КОМУНА

ИГАЛО ЈЕ СПРЕМНО, АЛИ...

ДРУГА фаза Института за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Симо Милошевић“ у Игалу, највећа инвестиција у Црној Гори у по следње вријеме, није — про машај.

То тврде у овој реномира ној установи здравственог туризма која се прочула и да леко ван граница наше земље.

— Истина, чују се те приче, али су злонамјерне и немају основа, кажу у Институту у Игалу. Имамо потешкоћа, сада болујемо порођајне болове али је извјесно да ће се улагатија оправдати.

У Институту „Др Симо Милошевић“ нам објашњавају у којим су невољама. Објекти друге фазе (890 кревета са медицинским блоком и другим потребним садржајима) умјесто 2,7 милијарди кошта ли су пуних 12 милијарди динара. То се додгидло углавном због тога што су се радови отегли. Мијењали су се извођачи, вријеме је пролазило, а цијене материјала и опреме, као и живота рада вртоглаво расте. Објекти су до брим дијелом грађени из иностраних кредита па укупни девизни дуг износи око 40 милиона марака. Већ лани су стигли на отплату први ануитети — прије него гости пациенти. Прошлогодишњи дуг од 1,6 милијарда динара је одложен, а репрограмирање дуга ће услидити и у овој години. Помиње се цифра од око пет милијарди динара.

— Подуже времена ће нас пратити дугови, али ће сигуран сам Институт добро по словати, каже Др Милош Павловић, један од руководијаца овог здравственог центра. — Сада је на нама да добро радимо. Имамо нове објекте опремљене по најсавременијим, светским захтјевима. Институт је отворен — мислим на објекте друге фазе — још лани, али до сада је то био пробни рад. Прве веће групе иностраних гостију очекујемо већ у марта. Судећи према резервацијама које се врше из дана у дан, биће добра посјета. Очекујемо до лазак пацијената из сканди навских земаља али и из СР Њемачке, Бугарије и осталих земаља Западне Европе.

У Институту у Игалу рачу нају да би инострани дуг у потпуности требао да буде от плаћен кроз 12 година. Просјечна попуњеност капацитете треба, да би се то остварило, да буде 75 одсто. Овде рачунају да ће она бити и већа, можда већ идуће године.

— И са објектима прве фазе мислимо се прочули у свијету и веома добро радили, објашњава Др Павловић. — Кућа је постала тијесна за све оне који су желели да се овде лијече и рехабилитују и стога се пришло изградњи нових капацитета. Сада мислимо оно што стварни пациенти углавном траже. Објекти друге фазе личе на најсавременије хотеле у којима гости имају медицински третман. Интересовање странаца који ће углавном користити капацитете друге фазе је збиља велико и већ од марта девизе ће крати.

Спектар медицинских услуга је заиста велики. Овде ће се лијечити и рехабилитовати асматичари, срчани болесници, пациенти који су оперисани послије саобраћајних и других незгода, људи који пате од менаџерских и других болести које доноси садашњи, убрзани темпо живота. Ту су спортски и други објекти и гости могу да се рехабилитују. И што је веома важно, Институт има изванредан медицински тим који је у стању да одговори захтјевима и најразнажејијим гостију. Море, пјесак и игалско блато, сунце и бујна вегетација само су додатни декор уз нове објекте који овог пролећа треба да прорађе пуном паром.

— Тешко је тренутно, слиће бити слатко већ сјутра, уверава Милош Павловић, рођени Новљанин, који је распао са развојем здравственог туризма у Игалу и који је дубоко ујерен да се инвестирало у праве објекте.

С. Грегорић

ЗИМСКИ ТУРИЗАМ

„БУДВА“ ПУНА ГОСТИЈУ

Главна туристичка сезона је пред нама. Туристички радници, они који су били током зиме радни, већ су стваријали доста ноћења и у своју касу „убаџили“ добар дио новца од ванпанисонске потрошње. Од два хотела у нашем граду који су радили зимус је и хотел „Будва“.

— Због неопходног „умивања“ (кречења, фарбања и другог дотjerivanja) хотел смо затворили за госте од 1. новембра до 25. децембра иако смо и у том времену имали захтјева за долазак од наших стајних гостију. „Будва“ је отворена пред новогодишње празнике. Од тада па све до данас наших 110 кревета су распродати. Нијесмо у могућности ни све госте који би желели у нашем хотелу да проведу неколико дана, да примимо. Ето, не само што смо преко љета стално пуни него се то догађа и зими. Заиста нам је потребно да простиремо ка пацитет јер за то имамо простора и средстава, вели директор „Будве“, Ратомир Карадић.

У хотелу „Будва“ највише је протеклих дана било спортичких екипа. Оне екипе које се нијесу могле смјестити у овом хотелу, прихvatila je „Аvala“. То се додгидло и са екипом из Дубровника. ГОШК-Лутом. По десетак да на боравиле су фудбалске екипе: ФАП из Прибоја, Црвена звезда из Гњилана, Раднички из Горажда, Мотор из Ђољског града Лублина, члан прве лиге, који је био гост цетињског Ловћена, Слога из Краљева, ФК „Хајдук“ из Београда.

Цијена пансиона у овом хотелу, који је у саставу Фабрике бакра из Севојна била је доста приступачна. Износила је 4.200 динара.

МЛАДИ И МУЗИКА

ПРВА РОК ГРУПА У БУДВИ

У ПЕТАК, 13. фебруара, у амфитеатру Средњошколског центра одржан је концерт груп-групе Гарда. Да ли сте знали да у Будви постоји груп-група? Они који су у петак били на концерту могли су да се ујерје да момци заиста добро свирају.

Негдаје почетком 1983. године, окупили су се Марио, Зоран, Среће и Лука. Музика је за њих постала нешто више од забаве и већ 1984. године, они наступају под именом Гарда: Марио Бенић — бубњеви, Зоран Ђулафић — соло гитара и вокал, Среће Ђулафић — бас гитара, Лука Лијешевић — ритам гитара.

— Како је настало име групе Гарда?

МАРИО: Ми и сада имамо на репертоару пјесму „Луциферово писмо“ по којој је група постала. Група добила име. У тој групи сам свирао 1980. са Славеном и Дарком.

ЗОРАН: И када од Луцифера гарде одузмеш Луцифера добијеш Гарду.

— У сред зиме, када смо навикили да се у Будви ништа не догађа изненадили сте нас својим концертом. Концерт је трајао два сата, одсвирали сте двадесет и осам пјесама, имали два биса, а публика је трајила још... Да ли сте задовољни својим наступом?

ЗОРАН: Не, нисмо.

МАРИО: Немој погрешно да нас схваташ. Публика је била дивна, атмосфера фантастична, али ми нисмо задовољни својим наступом.

ЗОРАН: Да је било све у реду могли смо да дружимо много више.

— У чему је проблем?

ЗОРАН: У организацији концерта.

МАРИО: Нисмо написали на разумијевање код људи и радних организација којима смо се обратили за помоћ. Сами смо финансирали концерт. Улаз је био бесплатан...

ЗОРАН: Није нам жао јер једино што смо желели је било да обрадујемо будванску смиљадину.

— На концерт сте свирали своје пјесме. Које су вам од њих најдраже?

СРЂА: Да, извели смо 24 пјесме.

ЗОРАН: Публику највише огушевљава „Даница“, а то је чисто комерцијална пјесма. Таквих пјесама можеш написати и 50 у једном дану.

МАРИО: Тешко је одлучити се која нам је пјесма најдражка, али има неколико успјелих као што су „Безболна игла“, „Перо од пауна“, „Ноћ у таверни“, „Прозорска“. „За оне што су сада доле“...

ЗОРАН: То не значи да имамо само 24 пјесме. Имамо их много више, само неке нису довршене, неке чекају у ладици, а неке се мотају по глави.

— Ко пише текст и музiku за Гардине пјесме?

МАРИО: Зоран и ја, а Срећа је потенцијални композитор.

— Да ли се неко интересовао за вас као младу, занимљиву, неафирмисану групу?

МАРИО: Да, долазили су људи из ТВ Титограда и звали нас да наступамо у емисији типа „Знање-имање“. Такве емисије немају никакве везе са оним што ми радимо. Добили смо и понуду да наступимо у некој емисији за младе. На телевизији се стиче афирмација, али све док не будемо у могућности да направимо један добар тонски снимак, одбијајемо такве понуде.

— Како на вас гледа средина у којој живите?

МАРИО: Знаш шта, увијек постоји отпор код оних који никад нису били на нашем концерту и који не знају шта ми, уствари радимо. Уз извјесно кориговање неких композиција могли бисмо да изведемо и концерт за старије.

ЗОРАН: Омладина нас прихвата. Очигледно је да млади у Будви траже нешто ново. Баш када радимо на пјесми која говори о животу младих у Будви: љети се забављамо у дистанционима и јуримо Швабице, а зиму проводимо у телевизоре. Гарда жели да разбије ту монотоност. Нек се зна да се у Будви нешто дешава.

МАРИО: Истина је да најчешће не најдлимамо на разумијевање код радних организација у Будви. Нама није потребна финансијска помоћ и немамо намјеру да живимо од улазница за концерте. Нама је потребан само један комби за превоз инструменте и покровитељ који би нам омогутио наступе у Петровцу, Бару, Котору, Тивту... Највећу помоћ су нам пружили људи из радионице организације „Хотели Бечичка плаža“ који су нам уступили просторију за вјежбање. Захваљујемо се и предсједнику ОК ССО Будва који нам је организовао концерте у Петровцу и Котору.

ЗОРАН: Планирамо неке промјене у групи. Тражимо гитаристу и клавијатуру. Желимо да усавршимо звук, а за то су нам клавијатуре неопходне.

МАРИО: Доласком још једног гитаристе Зоран би могао да се посвети само пјевању.

— И на крају, да ли ћете публику, која у петак, 13. фебруара тражила још, обрадовати новим концертом?

ЗОРАН: Хоћемо!

МАРИО: Али не знамо ни када, ни где. Надамо се да ће то бити прије 15. марта.

ЗОРАН: Срећа је добио позив за војску, али његовим одласком Гарда неће престати да постоји. Марио ће почети да ствара неке нове пјесме и ја ћу радити нешто ново. Срећа ће наставити да свира у војсци. Кроз годину дана када опет будемо били на окупу наставићемо.

МАРИО: Ништа нас неће зауставити, ни обесхрабрити... јер чим смо почели да размишљамо својом главом схватили смо да немо цијелог живота бити везани за музику.

Милица ПАПОВИЋ

СКИЦА ЗА ПОРТРЕТ СТВАРАОЦА

ПРОДОР У ТАЈНЕ ГЛУВОЋЕ

У ЛИЧНОСТИ пуковника проф. др мед. наука Данила Радоњића синтетизована је америчка пословност, словенски хуманизам и југословенски патриотизам.

Претјеривање, рећи ћете. Није.

Ради се у Бутте Монтане (САД), где је и стекао прва сазнања о животу у свијету који га окружује. За Американце човјек може да буде слијеп, нијем, глув, али не смије да буде непослован. Из богате Америке вратио се, у

Данило Радоњић

тада сиромашно Косово, у Пећ (1936.) где наставља школу живота. У Америци је имао много више хљеба него љубави, у Пећи је имао више љубави него — хљеба.

С непуних 15 година постао је скривач, а са 18 борац Прве косовско-метохијске пролетерске бригаде. То што је урадио до осамнаесте године, како каже, била му је „регистрација” за позив официра, лекара и научног радника.

Прескочићемо зато све етапе његовог развоја и задржакоћемо се на оној најважнијој — научноистраживачкој — за шта је и добио највише признање — Награду „22. децембар”.

Као лекар сазнао је да у свијету има око 100 милиона глувих. Колико је оних са оштећеним слухом, који једног дана могу тотално да оглуве, немогуће је утврдити. Та чињеница и, вјероватно, урођеши осјећај за истраживањем, подстакли су га да трага: за што људи дјелимично или са свим губе везу са звуком који нас окружује?

— Познато је, каже професор Радоњић, да се много дјеце рађају глуво (због разних оболења мајке у току трудноће). С друге стране, наша способност да чујемо почине да слаби, практично, од рођења. Том проблему — зашто људи постају наглуви или глуви, како глувоћу дијагностичари, лијечници, рехабилитатори, глувоћа и радна способност, социјолошка адаптираност, па, ако хоћете, и способност служења војног рока и укључивање у одбрамбене задатке — посветио сам своја истраживања.

Ни једног тренутка међутим, нисам помислио да од мојих сазнања и научних употреба почиње оториноларингологија. Напротив, прво сам настојала да што више сазнам о ономе што се у свијету већ зна, да не бих „жукао на отворена врата”.

● ПОВОДОМ ДОДЈЕЛЕ НАГРАДЕ „22. ДЕЦЕМБАР” БУДВАНИНУ ДР ДАНИЛУ РАДОЊИЋУ

Ове ријечи обавезују нас да подсјетимо како се и прије професора Радоњића знало, да наглувост и глувоћа настaju због:

— оштећења централних слушних путева (тзв. централна наглувост);

— органских оштећења спољашњег или средњег уха (кондуктивна наглувост);

— оштећења пужница (кохлеје) и слушног жливца (чуја да природе невидљивог глома оком) који има око 30 хиљада водова за импулсе до мозга. Тај тип сензоринеуралне глувоће најчешће је разјашњен, а најчешће се јавља.

За сваког правог истраживача та чињеница је довољан разлог да крене у непознато. Судећи по оцјени дисертације од три еминентна професора оториноларингологије, проф. Радоњић се заиста показао као прави истраживач.

Дисертација по замисли, приступу, методологији и до бијеним резултатима представља пионирски подухват не само у оквиру наше већ и свјетске медицинске научне мисли.

Оно што је она дала, по значају далеко премашује границе оториноларингологије и дубоко залази у многе гране медицине и сродних научних области. Презентиранијаки докази потресли су нека да сада важећа, али не поткрепљена схватања о особености акустичне структуре вокала особа с различитом тежином сензоринеуралне на глувости који могу имати да лековсјки значај за медицинску праксу и науку.

Обично човјеку и медицинском лајку тешко је да схвati те ријечи и мисли. Како је професор Радоњић, по овој оцјени близак науци, а зnamо да је још ближи човјеку, поготово болесном или здравом а хендикепираном, замолили смо га да своја сазнања „преведе” на језик наглуви и глуви, јер сваки напредак у том погледу, за њих је зрачак наде.

С обзиром на уску повезост слуха и говора у свом истраживању, проучавао сам измјене изговора у различним близицима наглуви и глуви. Обрнуто, дакле, од многих мојих претходника. Истраживањима сам дошао до значајних научно аргумента ваних чињеница о начину одраза појединачних типова наглуви на: изговор, акустичку структуру, енергетски профил и друге спектротемпоралне карактеристике вокала (самогласника наглуви), поготово када их изговоре без слушног апарата и уз његову помоћ.

То је био повод да кренем даље, да анализам ефикасност употребе слушног апарата према степену корекције акустичне структуре вокала нарушене овим типом глувоће. Доказао сам да се сензоринеуралне наглуви разлиčito одржава на експресивни начин говора, односно његову акустичку вриједност: скоро је не мијења или су,

напротив, промјене обимне и дубоке, све до губитка дјелова или важних акустичких особености гласа — каже професор Радоњић.

Слушајући професора Радоњића, човјек не може а да се не пита: какве практичне вриједности има његово истраживање? И на то професор има одговор:

— Побољшања акустичке структуре вокала наглуви, која се постижу примјеном слушног апарата, имају вриједност критеријума за процјену ефикасности одабраног слушног апарата у кориговању изговора наглуви. Различити смјер промјене акустичких индикатора гласа, када је слушни апарт добро одабран, указују на хетерогеност категорије обостране сензоринеуралне наглуви. Добијени резултати о акустичкој структури вокала наглуви, изговорених без употребе апарата и за vrijeme његовог коришћења, документовано указују на неопходност селективног одабирања слушног апарата за сваки појединачни случај.

Шта још рећи?

Професор Радоњић је највећи оио свог стручног рада посветио хирушкој регабилитацији слуха, али и фундаменталним научним истраживањима. Зато оцјена његове тезе — „да представља пионирски подухват” — уједно је гаранција да на томе неће остати.

Славољуб ПАВЛОВИЋ

У СУСРЕТ СЕЗОНИ

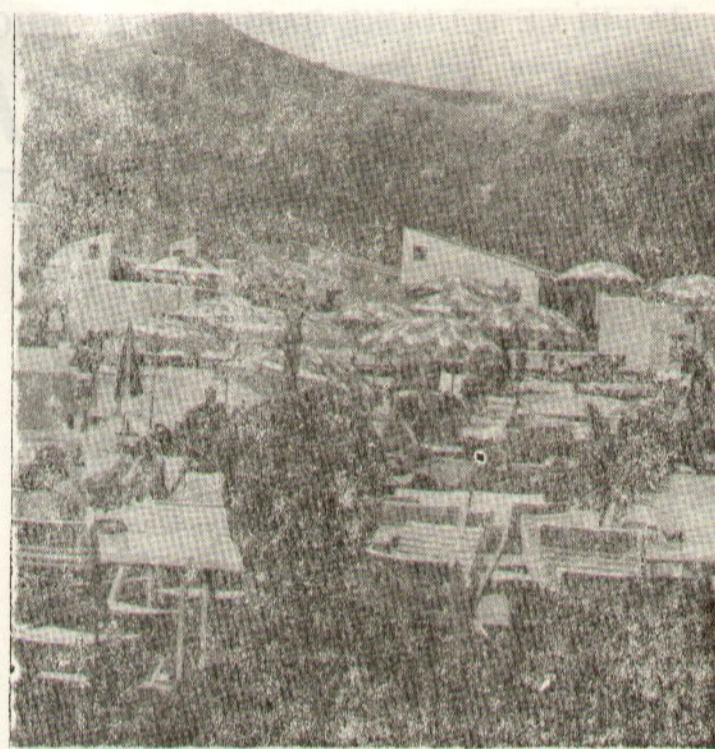
КАСНИ СЕ

Оцјењујући програме и понашања туристичких организација у вези припрема наступајуће туристичке сезоне, Извршни одбор СО Будве је закључио да се и те како касни. Примјер је и то што се тек сада разматра о програму задатака и обавеза, иако је туризам основна дјелатност овог града.

Још се не зна хоће ли у летњим мјесецима бити довољно воде. Још се није приступило категоризацији соба у приватном смјештају, а то је постављено још поодавно као посебна обавеза. Још се не зна ко ће обављати издавање кревета у приватном закупу. Још се не зна много тога, а прве организоване групе иностраних туриста овдје ће стићи већ крајем марта.

Како су туристички посланици у Будви још у „зимском сну”, договорено је да се у овом, као и о проблемима ма око припремања овогодишње туристичке сезоне, расправа води на сједници сва три вијећа Скупштине општине у марту. Остаје бојазан да ће се и у томе каснити.

Д. Н.

Туристи траже воће и поврће

УЛАГАЊА У РАЗВОЈ ПОЉОПРИВРЕДЕ

МАНДАРИНЕ У ГРБЉУ

У ПРОСТРАНОМ Грбљском пољу у посљедње вријеме машине све сише зује. Иако ни издалека нису искоришћене све обрадиве површине, из дана у дан је све више нових засада. Вриједни радници Пољопривредне радне организације „Бока”, која послује у саставу зрењанинског „Серво Михаља” настоје да запуштене ледине претворе у плантаже воћа и поврћа које се много тражи у хотелима и другим угоститељским објектима у нашем крају.

У пластеницима који се налазе у Тивту и Ластви Грбљској производи се рано поврће. Нарочито је на цијени зелена салата која одавде стиже у трговине широм јужног Јадрана, а веома су тражени и каранфили који се уврлико гаје на овом простору.

— Уз поврће које има добру прођу, настојимо да формирамо што веће плантаже са воћкама, кажу у РО „Бока”. — Услови за узгој винове лозе и нарочито агрума су изванредни. Велики је број сунчаних дана, земља је релативно добра, има воде, зими су температуре доста ниске.

Поред квалитетних сорти винове лозе, засађено је и доста мандарина. На око 40 хектара су засади под мандаринама коју с правом називају „миш” воћњака и чији је плод веома тражен у јесењим данима. Ради се о двогодишњим, трогодишњим и четврогодишњим засадима и још увијек се чека на први род. Мандарине, наиме, дају пун род тек након седам, осам година, што значи да се још увијек само улаже, а тек кроз неку годину се очекују први приходи. За сада је, кажу у „Боки”, најважније сачувати воћке од мраза, љети им обезбиједити довољно воде и редовно их ћубрите. На том послу су ангажовани стручни радници и за сада су засади у потпуности очувани.

Но, у „Боки” имају амбициозне планове. Већ се припрема терен за засадивање мандарина на нових 20 хектара. Одабране су квалитетне сорте.

Упоредо са овим послом истражујемо тржиште, кажу у РО „Бока“ у Радановићима. — Са трговицама на подручју Црногорског приморја смо постигли добру сарадњу и наши производи се могу наћи на тезгама од Дубровника до Бара. То се, нажалост, не може рећи и за угоститељство са овог подручја. Са њима још увијек нисмо успоставили онакву сарадњу каква би требала да буде. Ми доста тога нудимо тржишту — поред поврћа и воћа ту су и јаја са највишима фарми. Туристи, нарочито у периоду од априла до октобра, су велики потрошачи и ми бисмо лако могли сву производњу да усмјеримо на хотеле. Ту су и могућности заједничког улагања са хотелијерима који иначе веома добро послују, у нове засаде и мини-фарме. Сигурни смо да би сарадња била објективно корисна.

Радну организацију „Бока“ чине три ООУР: Пољопривреда, Кооперација и Промет. Поред узгоја воћа и поврћа ради се на мелиорацији земљишта, његовом привођењу обради, удрживавању са индивидуалним производијачима и пласману производа.

С. Г.

ДА ЛИ СЕ ОДЛАЖЕ ЗАВРШТАК ОБНОВЕ СТАРЕ БУДВЕ „ФЕЛЕР“ У ЗАКОНУ

У тренутку када је изгледало да се стицала бура око 109 приземних просторија у старом будванском граду које су прије нешто више од годину дана проглашени друштвеним својином и када се чинило да са њима власници углавном помирili са тим да је друштвени интерес пречи од приватног, недавно је услиједила одлука Уставног суда Југославије да се испита уставност таквог рješenja Скупштине општине Будва.

Уставни суд Југославије је прихватио иницијативу групе грађана да покрене поступак за оцењивање уставности ове одлуке Скупштине општине Будва и предмет хи

СПОРНИ ЧЛАН 4.

Спорна одлука се заснива на члану 4. Закона о обнови и ревитализацији старих градова пострадалих у катастрофалном земљотресу 1979. У поступку њеног доношења, за конодавци, односно представници републичких органа углавном су утврдили да је све засновано на закону и у складу са Уставом. Половином прошле године се, међутим, испоставило да све ипак није тако јер је Скупштина СР Црне Горе измијенила Закон, односно параграф на које се одлука темељи. Показало се да у питању нијесу како је доказивано терминолошке непрецизности и нејасноће већ суштинске разлике које изискују потпуно нови поступак.

ШТА КАЖУ УСТАВНИ СУД

У образложењу рјешења о покретању поступка за оцењивање уставности и законитости Одлуке, Уставни суд СФРЈ поред осталог истиче да „непокретности у својини грађана могу прећи у друштвену својину, само на основу правоснажности рјешења о експропријацији, донесеног у законом прописаном поступку којим се грађанима даје могућност да брани своја права и интересе и да против донесеног појединачног акта изјави жалбу или употреби друго законом предвиђено правно средство...“

тно упутио Уставном суду Црне Горе као надлежном на даљи поступак. Догађа се то у тренутку када се радови на конструкцији санацији древног будванског града убрзано приводе крају, кад већ треба да почне уређивање интеријера и припреме за пресељавање појединачних културних институција и садржаја, односно у часу када је изгледало да ће стара Будва након осам година поново оживјети. Одлука Уставног суда је сада све то довела у питање јер су поново покренуте стваре расправе па се, не само међу власницима, коначно рјешење очекује с разумљивим интересовањем.

Што се тиче политичког става и друштвеног опредељења, ништа се није промијенило ни након рјешења Уставног суда Југославије — вели Ђоко Прибилић, председник ОКСК Будва. — Уставни суд се, у ствари, није ни бавио друштвеним и политичким аспектима овог проблема и ми и даље чврсто стојимо на становишту да је друштвено целисно и праведно заштитити друштвени интерес који је у овом случају несумњив. Друштво које је у обнову старат града уложило огромна седства (ради се о суми од скоро 550 милијарди стarih динара, пр. наша) има право да бар дјелимично обезбиједи враћање тих средстава. Попсебно је питање како то попутно извести и остварити. који правни институт примијени и не отријешити се ни о уставне и законске норме, ни о грађане...

И Светозар Маровић, предсједник Извршног одбора Скупштине општине Будва, мисли да је сада, када су радови на обнови старат града ушли у завршну фазу, чак и онима који су до сада можда и сумњали у оправданост овакве одлуке, са свим јасно да је она и праведна и политички на мјесту. За то, мисли он, не треба тврђи и убеђљивији материјални доказ од чињенице да је однос до сада уложених средстава у обнову Будве десет према један у корист друштва.

— Лако се, међутим, може догодити једна парадоксална ситуација да одлука у суштини буде уставна а поступак њеног доношења незаконит — каже Маровић. То може, мислим, само одујити поступак обнове и оживљавања старат Будве, а не вјерјем да може ишта битније измјенити у опредељењу. Умјесто да се сада старат како грађанима да помогнемо да испуни свој дио обавеза, ми ћemo по свој прилици, морају да прихватимо процес парничења и рјешавања сваког случаја понаособ.

Након свега што се догађају са параграфима на којима је темељена сада спорна одлука, свакојаких тумачења и брзометних измјеса и допуна, показало се, у ствари, да се приземне просторије у старој Будви могу прогласити друштвеним својином само у поступку експропријације и сходно Закону о експропријацији. То ће, по свему судећи, сада изискавати посебан поступак за сваки објекат са готово несагледавим могућностима за бесконачна парничења и одговарајуће (нерашчишћени имовинско-правни односи сувлачица, по више власника једног објекта, власници неких објеката су страни држављани итд.), а све то би аутоматски повлачило и одлагање завршетка објекта и њи

хово стављање у предвиђenu функцију.

— Без обзира на правни епилог и на то шта ће о све му рећи Уставни суд Црне Горе, ми ћemo учiniti све да се ово друштвено опредељење сада оствари кроз сијурне правне прописе, како се у јавности не би даље ширило неповјерјење, правна не сигурност и атмосфера парничења коју су очито створили законодавци — каже Маровић. — Сада је, ипак, најмање важно шта је ко и колико погријешио. Најважније је створити и подржати климу да старат Будва што прије оживи и већ ове туристичке сезоне примије прве посетите, односно да по чијем добрим дјелом да врши оне функције за које се друштво опредијелило уложиши њене бедеме и старије толика средства...

Б. Симоновић
В. Станишић

ПЕТРОВАЦ

НЕВОЉЕ НАЈСТАРИЈЕ БИБЛИОТЕКЕ

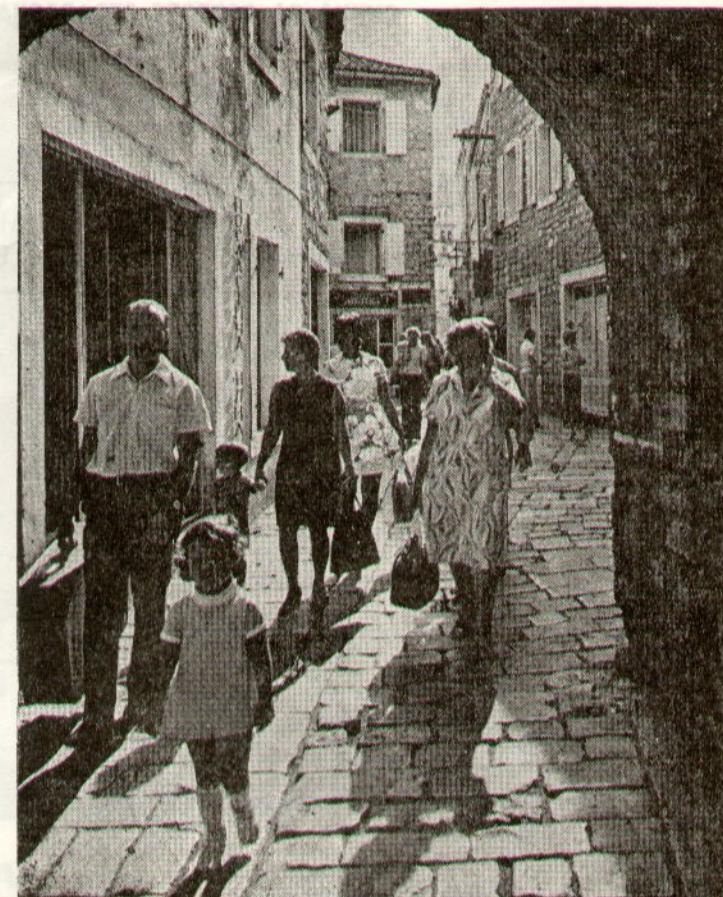
БИБЛИОТЕКА са читаоницом „Стефан Митров Љубичић“ у Петровцу отворена је давне 1890. године. Од тада до данас била је затворена са мајом 1979. године, када је граду Прве комунистичке општине на Јадрану у којој је била смјештена, земљотрес тешко оштетио. Библиотека се потом преселила у Друштвени дом у простор од 35 метара квадратних.

— Изененађени смо од Мјесне заједнице Петровца, која нам сада за тај простор мјесечно тражи 75.000 динара. Библиотека у Петровцу има велики број књига (блizu 7000) а читалаца преко 300, што је на 1000 становника да леко више и од развијенијих средина. Њена традиција је скоро један вијек. Кроз три године славићемо стогодишњицу Библиотеке у Петровцу.

Збор радника Културног центра у чијем је саставу Библиотека, одлучио је, да не плаћа овога кирију, него да се Библиотека врати на старо место, у зграду „Праве комуне“, која је недавно обновљена, мада Библиотека није добила адекватан простор у тој згради, од које смо посебан поступак за сваки објекат са готово несагледавим могућностима за бесконачна парничења и одговарајуће (нерашчишћени имовинско-правни односи сувлачица, по више власника једног објекта, власници неких објеката су страни држављани итд.), а све то би аутоматски повлачило и одлагање завршетка објекта и њи

хово стављање у предвиђenu функцију.

— Надамо се да ова Библиотека неће неразумијевањем појединача бити затворена послије 97 година.

из „ЗЕТА ФИЛМА“

ТРИ ФИЛМА ЗА ФЕСТИВАЛ

Фilm „Повратак из Кинесе“, редитеља Живка Николића у фази је тонске обраде и већ у марта биће за вршен. Прво приказивање биће тек на овогодишњем пулском фестивалу, рекао је Мато Јелушић, директор производње у „Зета филму“.

Фilm је сниман у Никшићу и Титограду по сценарију браће Живка и Драгана Николића. Директор фотографије је Саво Јовановић, сце нограф Бошко Одаловић, а директор филма Саво Радуловић. Главне улоге тумаче: Савина Гершак, Миодраг Кри вокапић, Петар Божовић, Весна Пећанац и други југословенски глумци.

„Зета филм“, као проду цент р овог Николићевог филма, очекује успјех, како код публике, тако и на домаћим и међународним фестивалима.

С. П.

ОГЛАС

Културни центар Будва, расписује јавну лици тацију за путничко возило „Фолсфаген“ дана 7. марта 1987. године у просторијама Културног центра у 10 часова.

„ПОВРАТАК“ ЗА ПУЛУ

„Зета филм“ ће се на 34. фестивалу документарног и краткометражног филма у Београду у марта представити са три документарна и једним цртаним филмом.

У Београд идејмо са документарним — експерименталним филмом „Држте се за држаче“, редитеља Владимира Перовића, који траје 11 минута. Други филм је „Добро дошли у каторски фјорд“, аутора Здравка Велимировића, чија је дужина трајања 12 минута. Трећи је филм Крста Папића „Слике из заборављеног краја“ који говори о дјетинству Папића. Овај филм траје 20 минута.

За овај фестивал урадили смо и цртаћ „Киша“ на тему загађивање човјекове средине у трајању од два минута. Редитељ и аниматор је Ђидхат Ајановић, рекао нам је Мато Јелушић.

С. П.

МОРСКА ОГРЛИЦА

Избор и препјев:
Душан Ђуришић

МОЛБА ЈЕДНОГ ДЈЕТЕТА

Мој малени чуне смјели,
са једрима кратким, бијелим,
нек ти добри вјетар нађе
нове путе — ја ти жељим —
до широке плаве воде,
где велике лађе броде.
Напријед, мој мали чуне,
око земље пуном снагом,
и поздраве топле предај
пријатељу сваком драгом.

Ефуа Теодора САЗЕРЛЕНД (Гана)

ЈЕЗИК И МИТ У РОМАНИМА ЧЕДА ВУКОВИЋА

ЧУДЕСНО ТКАЊЕ РИЈЕЧИМА

ПИШЕ: БОЖЕНА ЈЕЛУШИЋ

ПРИЈЕ него што почнемо размишљати о скривеним по рукама и слоју идеја у романима Чеда Вуковића, дешава се да застанемо пред чудесним ткањем језика његових дјела. Чудесним не само стога што ће нам открити заборављене ријечи, рекла оцих и заборављене свјетове; што ће се међу њима пронаћи хомерска кованица, већ и зато што су мање препознатљиви односно у које те ријечи ступају и што се баш у тим, за нас новим, или само заборављеним односима, крије огroman простор неименоване, запретане стварности, малених, а важних свјетова, који би да није књижевности остали и очајали у нама, неизречені.

Изненадит ћемо се, сигурно ако нам брижљиви истраживач саопшти да се и образованији међу нама служе понекад неподјамно маленим бројем ријечи. Једном приликом, Чедо Вуковић је рекао да смо сведени на свега три десет слова, а да за безброжне преливе својих доживљаја имамо само три степена пређења. А човјеку се, ипак, хоће више. Па кад нас још наш свакодневни, практични живот сведе на ограничени и мали број ријечи, чини се да наша ограничност постаје потпуна, да су ствари и спољашњи свјет надишли нашу људскост. Ипак, језик је, књижевност је један од начина да ми надијемо стварност, да застидимо спољашњост и површину, јалову објашњивост свега што је корисно и обично. Језик је један од начина да надијемо стварност, да сопствене ограничности, да укинемо бар један вид пролазности људске.

Посматрајући са становиши та практичности коју сам по менула, Чедо Вуковић је са свим „нетрактичаном“ писац. Језик је његов попут ријече, од исте материје састављен, но увијек нов, али и језик који ће писцу прибавити и нежељеног пратиоца — нешто мању комуникативност у овом нашем, сасвим практичном времену.

Писац је говорећи о свом језику, рекао једном да је настојао да пронађе оно прије ријечи — како је ријеч створена која ју је ситуација родила, који однос. Казао је и да књижевник никад не може превaziћи свјет у свеко ликој својој појавности, а за боравио је рећи најважније. Да писац и његов језик увијек, изнова, понављају „игру“ стварања свјета.

И кад каже да не треба од вајати ријеч од живота ни живот од ријечи, рекла бих да је тај живот који треба сlijediti у првом реду доживљај, па тек, и након тога догађај. Тиме се захтјеви који се пред језик постављају до краја увећавају и усloжавају. Међутим, неоспорно је, да одиста јесте велики тренутак у историји развоја романа онај када је извршено помијерање на душевна збијавања, и када је приповједач престао да приповиједа велике догађаје, а покушао да мале учини занимљивим. Вrijeme je бјелина коју треба испunitи ријечима, рече писац. А пред бјелином времена ни кад не можемо са сигурношћу рећи шта је велико, а шта незнатно, који је космос пре-тежнији.

Умјетност Чеда Вуковића је умјетност романа. А роман је широко, пространо отворене у које се без тешкота могу смјестити и епско и лирско и драмско. Роман може захватити тренутак свијести и вјекове, незнатне и огромне просторе и збивања, човјека и људе — и све то по жељи мијешати и претапати. Могућности је безброј и роман је, ево, приграбио за се бе неogrаничену моћ обнављања и прилагођавања садашњости, духу времена у којем настаје. Он може користити и поетизовати прозаичност свакодневног живота, или, ако му се прохтије, раскинути затворене и на изглед за вршene кругове у којима се похрањује историја, подићи, ако треба, свих седам велова да би тражио и нашао — само човјека. Слобода је ће гова у томе што може без за зора користити и научу и ће на сазнања, пријеменити научни поступак остајући, разумије се, и даље у сфери ирационалнog.

Знамо, дакако, да већ увјек говоримо о природи романа Чеда Вуковића. О романима који, рекла бих, синтетизују све елементе који ће роману обезбиједити истрајност и ширину могућности.

У чему је суштина романа Чеда Вуковића. Или, боље рећи, какав је човјек и суштина његова у тим романима?

Руководећи се сопственим „изборима по сродности“, опредјељујем се да сада говорим о три романа: „Мртво Дубоко“, „Судилиште“ и „Синови синова“.

У „Мртвом Дубоком“ ријеч је о доистa драматичном дogađaju, или догађајима, роман је чак изузетно погодан за драматизацију. Но ипак, све то, по мом убеђењу, јесте само позадина. Спољашња драматичност је само сце на још драматичијих, унутрашњих збивања. „Лакше је убити човјека него примити хлеб из руку његове мајке“. Ова је реченица из романа, чини се, цјелокупно објашњење. Узимање живота, смрт која се само једанпут догађа, страховит чин, подређен је узимању хлеба, радији која се догађа небројено пута, досадна у својој обичности. Шта је велико, а шта мало? Границе су овде ипак помјерене у корист, на први поглед, незнатног.

Ријеч је о роману са ратном тематиком, о теми још увијек свјежој, према којој се тешко успоставља и чува неопходна дистанца. Па ипак, иако је имплиците, ликовима Даосава и Борике писац дао опредјељење коме је и животом припадао, чини нам се почесто да то не проговори препознатљиво ратно vrijeme, већ да су главни јунаци вјечити мајка и син, освета и праштање, да кажемо чак и софоклески принцип мушких и женских, љубави и мржње. По страховитости судбине коју ће рат намијенити јунацима, готово да до живљавамо катарзу својству ну грчкој трагедији. Као да пред собом имамо мит.

Радња, збивање у „Судилишту“? Бескрајно њихање бољесничких носила нашиве, узловиенске стране, а ипак најниže ка смрти Пјесниковој. Људи у сретању, ситни поступци који откривају главе и читав један свијет, али — у Његошевој глави. А тај — обиље догађаја и грањице не постоје. Како би теоретичари рекли — истовременост менталног доживљаја и укидање граница између прошлог и садашњег, па и оног што ће доћи.

Увјерљивост запањује. Сјам се сада једне андеготе везане за писца чије је ве лико дјело, засновано на библијском миту, прекуцала је једна обична жена и дала га писцу са ријечима: „Сад се бар зна како се све у истинu dogodilo“. А рајач је била са м о умјетничкој варци, „изнуђеној“ средствима језика, психологије, коментарисања. Да ли је стога мање истинито? Да ли ће нам више пријети расуте, разнородне историјске чињенице и докази? Усталом, да поставимо сасвим практично питање. Ода кље ћемо више научити о Црној Гори у Његошево vrijeme? Да ли је Црна Гора у писмима оних који су умјели писати, или је има и међу онима о којима трага и до када немамо? Могућност умјетничке транспозиције, почирање у, вријеме, народ и човјека, један је од дарова који никада неће красити науку, просто зато што она говори о стварном, а не и о могућем. А када говоримо о човјеку, да ли је могуће без остатка утврдити истинu, или је она у свима нама и на нашој страни помало?

И најзад, ако Црна Гора има митове — онда је један — свакако најзначајнији — Његош. О Његошу казује „Судилиште“.

Упитала сам се читајући „Синове синова“ у једном тренутку, зашто се више не истражују простори овог романа. Можда смо, најзад, расцјепкавши простор на којем живимо, располутили књижевне укусе и наклоности. Можда понекад досаде црногорске теме. Или нама неке друге теме.

Говорећи о свом стварању Чедо Вуковић је једном приликом говорио и о томе шта га је навело да напусти велиградску срединu и могућност које је пружала и дође натrag у Црну Горu. По његовим ријечима то је био неопходан услов да се изрекне и уобличи оно што је било основа његовог интересовања и инспирације. Можда нам одговор на то питање може да ти и роман „Синови синова“.

Роман почиње 1860. године и трајат ће један цијeli вијек. А могао би почети још раније, већ и због тога што је засниваш племена Брђани, допринијела сваја, смрт и разлаз међу браћом, а тема Каина и Авела стара је колико и човјек. Но мит никад не говори о индивидуалном, па ни овде није ри-

јеч о одређеном братском, већ људском сукобу. И роман о Брђанима не говори само о национално препознатљивом, већ о опште препознатљивом, свевременом. Симболика романа дијелом је ограницена јаким црногорским колоритом и потребно је вријеме које ће ће ублажити и омогућити неопходну дистанцу. Па ипак, то црногорско, што може засметати оном „расцијенканом“ читаоцу којег смо поменули, било је, чини се, основни разлог пишеva повратка. Писац је ипак, тражио оно тло на којем су трагови митског били бар ма ло свежежи. А у једној, бар у неким дјеловима, архаичној средини, могуће је послушати важност коју је она имала, пронаћи, макар и у крхотинама, дјелиће синтезе коју некад сачињавају мит и језик.

Када писац провлачи романом, дискретну, црвену нит корњачине крви чију снагу и дуговјечност покушавају да преотму први и потоњи Брђани; када из народног предања издава управо то, претхришанско, пјењејекорњачине крви, он тражи изгубљено јединство човјека и природе, вријеме мита. Онај сваремени Брђани ће до краја испунити ритуал, једноставно стога што се врије ме не може вратити унатаџ, али, остат ће празни, љутити бачени окlop, као пруже на рука и дозив.

Ријеч је о роману у којем је, чини се, најпотпуније спроведено мијешање и претапање дrevnog и модернog, епског, драмског и лирског аналитичког и интуитивног, а епски се дух, доминирајући, показује управо у томе што се тим појединачним исјечцима, тежило заокружености и цјелovitnosti.

„Синови синова“ одвијају се у неколико глобалних сцена: Карач, Скадар, Белведер, Маглич. Мјерено димензијама једног вијека, рекла бих да у роману има сразмјерно мало збивања. Збивање је и у овом роману пренесено у свијест ликова — ванредан је примјер четврте „глухе“ књиге. Наравно, установит ћемо и присуство реалистичког приказа, но он је и даље само позадина, јер, опет се питамо, шта је значајно, а шта незнатно, догађај или наша доживљај догађај.

И тако, кулисе се могу мијењати, а ми препознавати неко историјско или наше вријеме у романима. Кајем кулисе, јер ми се чини да постоји сасвим извјесна потреба великог броја писаца, а тиме се, ево, и наша књижевност укапа у свјетске токове, да се посегне за митским, за ванвремено-свевременским.

„Јер ми ходамо траговима и сав живот је испуњење митских форми садашњицом“.

Увијек је помало зазорно говорити пред писцем о оно ме што ми проналазимо у његовом дјелу. Јер, градимо на већ изграђеном, а наше грађевине могу зачудити и збуњити. Извјесно је да ми сад водимо дијалог са дјелом, а у њему са писцем и ликом, и да наша индивидуалност, наша интересовања и склоности, бацају лаку сјенку на дјело. Међутим, то показује, са друге стране, способност дјела да комуницира, да другачије проговори различитим људима. Показује да је, језиком својим, писац успио да створи многоструке свјетове, и задржао суштинску одлуку романа.

СПОРТ

НОВИ ИСПЛИТ БОКСЕРА

Послије „Београдског побједника“, који од ове године носи име „Бранко Пешић“ на коме је учествовао Видо Ратковић (средња), наши омладинци Фехми (бантам) и Митровић (лака) учествовали су од 11. до 13. марта на великом међународном омладинском турниру у Ријеци. Од 20. до 22. марта у Бару ће се одржати појединачно првенство Црне Горе за сениоре и јуниоре. Учествоваће: Јовановић (лака), Перкин (полусредња), Ратковић (средња), Митровић (полутешка) и Лучић (тешка). А, у јуниорској конкуренцији бокса: Фехми (бантам), Митровић (лака) и Пејовић (полувалтер).

С. П.

ТЕНИС

НОВИ ТЕРЕНИ - ИЗАЗОВ

НА ТУРНИРУ „Мимоза 86“ учествовали су и млади тенисери ТК „Будва“. У веомајакој конкуренцији успјели су да се пласирају у друго коло. На турниру нијесу наступили најбољи будвани Чучка, Павићевић и Орландић, због заузетости и повреда. Вођа пута на овом турниру био је учитељ тениса Боро Чучка. Овај младић је годишњи одмор као и паузу у првенству искористио да што боље изучи тајне овог атрактивног спорта.

Боро Чучка

— Одмор користим у СР Њемачкој. У клубу „Шпортик парк“ (Kassila) проводим по пет сати дневно. Са тренерима овог клуба вјежбам и уједно учествујем на јачим турнирима.

Нијесте учествовали на турниру „Мимоза 86“?

Пријавили смо наше полетарце тако да ми старији нијесмо учествовали. Турнир је био изузетно јак, тако да је за нас био успјех што смо ушли у други круг.

Поново сте изабрани за најбољег спортиста града?

— Ово признање радује и обавезује. Ја још увијек нијесам постигао оно што заиста могу. Након изградње терена на Словенској плажи пружиће се прилика да се организују јача првенства, па ћу тако имати прилику да се састанем и са квалификованим тенисерима, и искажем праве могућности.

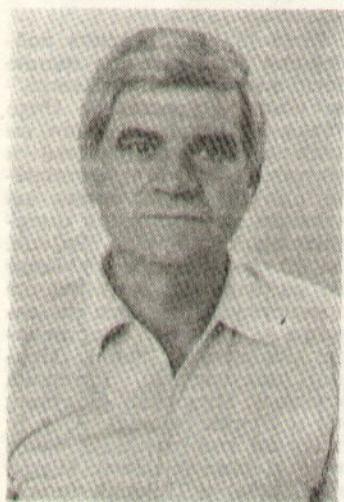
С. Гл.

БОКС

НОВИ УСПЈЕХ ВИДА РАТКОВИЋА

ОВАЈ ДАРОВИТИ МЛАДИЋ ЈЕ БОКСОВАО У ФИНАЛУ РЕВИЈЕ „БЕОГРАДСКИ ПОБЈЕДНИК“

Вељко Маровић

ЛИКОВИ СПОРТСКИХ РАДНИКА

ОДБОЈКА У СРЦУ

Бирајући најбоље и најусјењије спортеске раднике за прошлу годину, жири је био једногласан у оцени да ово признање треба да припадне Вељку Маровићу дугогодишњем члану ОК „Авала“. Овај вриједни спортички радник дао је много овом клубу. Управо захваљујући њему одбојкашки спорт је већ неколико година без премца у нашем граду, а уз „Будућност“ из Титограда најбољи одбојкашки клуб у Црној Гори.

— Ово признање је част и обавеза и за мене и за клуб каже Маровић, и додаје — задовољство је још веће јер у исто вријеме је и „Авала“ проглашена најбољим спортичким колективом.

Већ је почело првенство, да ли сте спремно стартовали?

— У првенство улазимо ви-
дно ослабљени неиграјем Драгана Кларића и Мила Младеновића који су се у вријеме припрема поврједили. Мјеримо се у првим колима ослонити на младе сна-
ге. Пробе на два веома јака турнира у Пакрацу и Титограду као и неколико кон-
тролних мечева су показали да смо потпуно спремни да боримо са најквалитетни-
јим клубовима.

Које мјесто на крају пр-
венства очекујете?

— Ова година је за нас велико искушење. Новајлије смо у лиги тако да и не познајемо доволно квалитет ос-
талих клубова. Убијећен сам да ћемо на крају заузети не-
то мјесто што би за нас био и успјех.

Били сте иницијатор фор-
мирања спортичког друштва?

— Ми као клуб смо и да-
ље за формирање спортичког друштва јер би се на тај начин боље организовао спорт у овом граду.

Речите да ли можемо очекивати да „Авала“ наступа и у првој савезној лиги?

— Ми у клубу већ размиш-
љамо и о томе, али све док се не изгради дворана то ће бити само лијеп сан. Да имамо дворану већ бих мо-
гао са сигурношћу изјавити да би се за годину дана нашли у елитном друштву. Трошкови су готово исти као и у овом рангу такмичења. Квалитет лиге је јачи, али ми у клубу имамо низ младих и перспективних играча тако да бисмо уз два појачања могли наступити и на прво-
лигашкој сцени.

С. Гленда

БОКС

ВИДО РАТКОВИЋ, је про-
глашен за најперспективни-
јег младог такмичара на ме-
ђународној ревији бокса „Бео-
градски побједник“ 1985. го-
дине. Поред сребрне медаље,
Виду је тада био уручен ве-
лики пехар Палате спората на Новом Београду, где су борбе вођене, а Статуа „Бео-
градски побједник“ припала је кубансkom боксеру Рикар-
ду Ечеверији.

До тада у седам вјекова
дугој историји будванског спорта, ово је био најзначајнији појединачни резултат.

Високе квалитетете Видо Ратковић је потврдио и у борбама на овогодишњем „Београдском побједнику“. Иако је поново у финалу био савладан, побрао је све симпа-
тије публике. Овај пут је савладан од чувеног кубanskog боксера Хулија Квинтана, ос-
вајача бронзане медаље са по-
сљедњем светског шампионата у Риноу у САД, побједни-
ка Панамеричких игара и шампионе Кубе, чији боксе-
ри деценији и више владају ринговима свијета.

— Прије борбе са Квинт-
ном у четвртфиналу сам са-

владао фаворизованог Радо-
мира Мирковића, члана београдског „Партизана“. У по-
луфиналу побиједио сам но-
каутера Османа Беришу из Приштине. Овај пут било је далеко теже доћи до финала.
Тек у финалу, се требало
„тући“ са Кубанцем Квинт-
ном, који је прије меча са мном, нокаутом побиједио врло спремног Турчина Кам-
бу и Новосађанина Светића.
Мој технички репертоар на
моменте је био супериорнији од Квинтаниног. Истина удар-
ци су најразорнији. Ипак одбоксовао сам све три рун-
де. Слиједећи пут, уколико се саставнем на неком од рин-
гова, искористићу више своје предnosti. Овај успјех у Београду стављам испред свих осталих, вели Ратковић.

Ратковић се једини, од у-
вијек врло спремних црногор-
ских боксера, успио пласира-

ти у финале „Београдског по-
бједника“, који од ове годи-
не носи име „Бранко Пешић“. Успјех је тиме још већи. За Стату „Београдски побједник“ борила су се 132 боксе-
ра из више земаља свијета.

— Једно вријеме сте били напуштили бокс.

— Да. Готово годину дана
сам избегавао да се вратим у „зачарани“ четворугао. Ме-
ђутим, страст за борбом била је у мени несавладива. Тако да сам се поново вратио пле-
менитој вјештини.

— Какви су Вам планови?

— Сада се интензивно спре-
мам за појединачно првен-
ство Црне Горе које ће се ус-
коро одржати у Бару. Сваки дан два пута тренирам са својим тренером Павлом Буч-
јом.

— Какви су услови за бав-
љење боксом у нашој среди-
ни?

— Они људи који нешто знају о боксу не прихватавају

се да помогну, што је штета.
О условима могу да кажем да нијесу ни солидни ни лоши.
Поднебље чини своје: физички се и усрд зиме могу при-
премати напоље. БК „Буд-
ва“ има једнудоста неуслов-
на салу, али и то је боље не-
го да је немамо. Најтеже нам је са опремом. Имамо само један пар боксерских рукавица. Немамо тренерке, дресове, патике...

— Немате стални посао...

— Једно вријеме сам бок-
совао за панчевачки „Дина-
мо“. Међутим, да сам овде имао стални посао не бих „Будву“ напуштао. Већ је пет година од како сам завршио Средњу туристичку школу, а нијесам се успио запослiti. Надам се да ћу ускоро по-
чети радити у неком од ОУР-а „Монтенегротуриста“, рекао нам је на крају Ратко-
вић.

С. ПАПОВИЋ

ВАТЕРПОЛО

ПОЧЕЛЕ ПРИПРЕМЕ

У вријеме када су ватерполи-
сти јуришали на врх реп-
убличке лиге у жељи да се
домогну већег ранга такми-
чења, учитељ им је био Ми-
рослав Рађеновић. Млади ст-
ручњак, некада прослављени
ватерполиста, са вриједним
ентузијастима, успио је да са
талентованим ватерполисти-
ма избори визу за другу ли-
гу. Мијењали су се тренери и
ватерполисти, услови рада су
бивали све бољи или не-
каких запаженијих резултата у
друголигашком првенству није било. Готово сваке године
ВК „Будва“ грчевито се бори за опстанак у лиги.

Након дуже времена Рађе-
новић је поново на корими-
лу клуба. У међувремену овај
дугогодишњи репрезентатив-
ац Југославије, развио се у врхунског арбитра.

Иако до почетка првенства има доста времена млади ст-
ручњак је прије десетак да-
на почeo са припремама. Ва-
терполисти два пута недељно се сјежају у базену „Никшић
Бућин“ у Котору, као и у ба-
зену „Авала“. Рађеновић не пропушта ништа слушају: од-
даврао је талентоване млади-
ће са овог подручја а у плану је појачање са неколико ват-
ерполиста ВК „Котор“ са којима постоји добра сарад-
ња.

С. Г.

ФУДБАЛ

СТИГЛА ПОЈАЧАЊА

ОФК „БУДВА“ је у овом прелазном року добио неколико појачања, како у играчком тако и у стручном кадру. На коримило клуба је постављен икескини стручњак Слободан Божковић, а за тренеру омладинаца Радомир Божковић. Доласком Љуба-
новића, Колјеновића и Вуко-
вића знатно је појачан и играчки кадар; из омладинског погона ангажовани су Ко-
вачевић и Никчевић а из Ми-
ложера је дошао Рахић. У
тиму је створена јака конкуренција готово на свим мјестима.

У оквиру припрема Будва је одиграла низ контролних утакмица. Предсједник клуба Чедо Шпадијер нам је ре-
као:

— По прописима ФС Црне Горе морали смо ангажо-
вати тренера који ће ради-
ти професионално. Одлучили смо се за Слободана Божко-
вића из Вијелог Польја. Овај стручњак ради у фудбалу пре-
ко двадесет пет година и за то вријеме је тренирао више
наших познатих клубова.

Ангажовали сте и дугогоди-
ши фудбалера АИК-а Бешковића?

— Радомир Божковић је већ неколико мјесеци стални становник нашег града. С обзиром да се ради о веома квалитетном бившем фудбалеру понудили смо му рад са омладицима, а по потре-
би и са првим тимом. Уз Божковића, којему је ово до-
пунски посао, ангажоваћемо још неколико наших бив-
ших фудбалера. Жеља нам је да за неколико година створимо јак стручни кадар.

Осјежали сте редове и у играчком кадру?

— Да ли су то права појачања треба да се види. Све на-
сас у клубу радује што смо редове осјежали са неколико талентованих омладинаца, јер су управо они наша на-
спретна рука.

— На табели клуб је у не-
записаној ситуацији?

— Тешко је надокнадити изгубљено, уз то распоред-
нам није наклоњен — у пр-
ва два кола смо гости. Вје-
чујем да је овај тим спреман да обезбиједи опстанак у ли-
ги.

С. ГЛЕНЦА

РАЗГОВОР

МЛАДЕ ПРИВЛАЧИ БОКС

БОКСЕРСКИ спорт у на-
шем граду захуља пажњу младих. Све више је оних који желе да науче тајне пле-
мените вјештине. Клуб трену-
то окупља преко тридесет чланова свих узраста. Боксе-
ри БК „Будва“ су на разним ревијама и првенствима би-
љежили веома добре резулта-
те. Њихов таленат није остао незапажен. Предсједник клуба Крстайић нам је рекао:
— БК „Будва“ формирана је 25. I 1979. године. На прв-
енствима Црне Горе наши так-
мичари освојили су осам пр-
вих мјеста, пет других, и је-
данаест трећих. На првенству Југославије учествовали су

три пута. Зоран Перкин је успио да освоји бронзану ме-
даљу. На омладинској злат-
ној рукавици 1981. године Рат-
ковић је освојио друго мјес-
то. Иванчевић је 1983. осво-
јио друго мјесто и сребрну ме-
даљу. А прошле године Фехми Хусенић на овом так-
мичењу освојио је златну ме-
даљу.

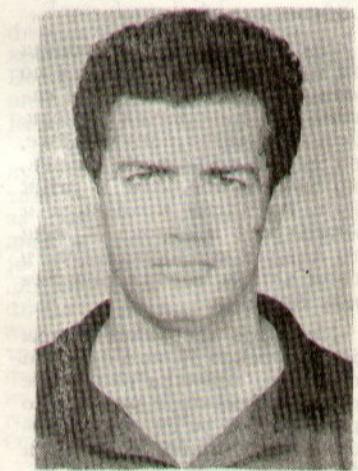
Наставили сте и на разним ревијама?

— На свим тим ревијама од 1979. до данас освојили смо, девет златних и четири сре-
брне медаље.

Да ли је било још неких признања?

— На изборима спортисте године у конкуренцији спор-
тиста нашег града, пет такми-
чара је било међу најбољи-
ма. А бирачи су и међу нај-
бољих десет боксера Црне Горе. Наш тренер Павле Бучјај који је у клубу од његовог формирања проглашен је 1984. за најуспјешнијег тренера у нашем граду.

С. Г.

Крстайић